

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvy Šiškeové v právní věci podatelky: **Administrace insolvenční CITY TOWER, v.o.s.**, se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4 - Nusle, insolvenční správkyně dlužníka Tomáše Vratného se sídlem Šamotka 257, Rakovník, zast. Mgr. Jaroslavem Kadlecem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha, o podání označeném jako „kasační stížnost“ proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2020, čj. KSPH 75 ICm 817/2020-38,

t a k t o :

- I. Podání označené jako kasační stížnost, došlé Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 12. 2020, **se odmítá**.
- II. Podatelka **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podatelka doručila Nejvyššímu správnímu soudu dne 18. 12. 2020 podání, které označila jako kasační stížnost proti shora označenému rozsudku krajského soudu.

[2] Nejvyšší správní soud z obsahu podání a zejména z připojeného rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 1. 12. 2020, čj. KSPH 75 ICm 817/2020-38, zjistil, že jde o rozhodnutí soudu v civilní věci, konkrétně o určení pravosti přihlášené pohledávky finančního úřadu podle § 192 násl. zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon). Proti rozsudku krajského soudu se podatelka mohla bránit odvoláním k Vrchnímu soudu v Praze, podaným prostřednictvím krajského soudu (viz též poučení v závěru rozsudku).

[3] Z podání je patrné, že se podatelka „kasační stížností“ domáhá přezkumu soudního rozhodnutí, konkrétně rozhodnutí krajského soudu vydaného v civilní věci podle občanského soudního řádu. Kasační stížnost je ve skutečnosti odvoláním proti rozsudku. Nejvyšší správní soud ani specializované senáty krajských soudů, které rozhodují ve správním soudnictví, nejsou příslušné rozhodovat o odvolání proti rozhodnutí civilních soudů. K tomu je v této věci příslušný Vrchní soud v Praze (viz též shora cit. poučení v rozsudku).

[4] V daném případě nebyl důvod k postupu podle § 46 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení soud návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení. *V usnesení o odmítnutí návrhu musí být navrhovatel poučen o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení může podat žalobu a ke kterému věcně příslušnému soudu.* „Žalobou“ ve smyslu § 46 odst. 2 věty druhé s. ř. s. nutno totiž rozumět toliko podání, kterým se zahajuje řízení před soudem první instance v některé z forem řízení podle občanského soudního řádu, nikoli však i opravný prostředek, který svým obsahem odpovídá některému z opravných prostředků upravených v občanském soudním řádu. Ustanovení § 46 odst. 2 s. ř. s. se proto na nynější věc nevztahuje. Nejvyšší správní soud nemá procesní prostředek, jak podatelku o možném dalším postupu kvalifikovaně poučit, tím méně prostředek, jak toto podání „dopravit“ věcně a funkčně příslušnému soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení (viz též usnesení NSS ze dne 22. 8. 2006, čj. Na 42/2006-21).

[5] Příslušnost soudu je jednou z podmínek řízení, která musí být dána, aby soud mohl o konkrétní věci rozhodovat. Není-li dána a nelze-li věc postoupit věcně a místně příslušnému soudu či podání odmítnout podle § 46 odst. 2 s. ř. s., musí to být důvodem k odmítnutí podání podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Nedostatek podmínky řízení spočívající v tom, že ve věci musí být dána věcná a funkční příslušnost soudu, který má věc rozhodnout, je v daném případě neodstranitelný.

[6] Nejvyšší správní soud proto podání odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., aniž by dále podatelku o čemkoli poučoval.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. ledna 2021

Zdeněk Kühn
předseda senátu